

РЕШЕНИЕ

№ 2513

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1010** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, срещу решение № 4914/09.12.2022г., постановено по НАХД № 8728/2022г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 96-и състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-2200252/13.05.2022г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“-С..

В касационната жалба са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63в ЗАНН. Оспорват се мотивите на Софийския районен съд за отмяна на наказателното постановление, поради липса на териториална компетентност на актосъставителя и на наказващия орган. В тази връзка се посочва, че издателят на наказателното постановление заема длъжността директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" и във връзка с чл. 16, ал. 4, т. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенцията „Главна инспекция по труда“ (УПИАГИТ) разполага с териториалната компетентност, вкл. и с оглед приложената към делото заповед на изпълнителния директор на ИАГИТ (заповед №3-0025 от

08.01.2019 г.) Сочи се, че чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ, ясно регламентира възможността на изпълнителния директор на ИА ГИТ да определя териториалната компетентността на инспекторите по труда, като това не е ограничено от рамките на императивното правило на чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което отмененото наказателно постановление да се потвърди. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание, касаторът - директор на Дирекция „Инспекция по труда С. област, редовно призван, не се явява, не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуален представител, с която се заявява, че не възразява да се гледа делото в негово отсъствие, поддържа се жалбата и моли същата да бъде уважена, на основанията посочени в нея. Прави възражение за прекомерност на заплазеното адвокатско възнаграждение. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „ЕЛ СИЛВЪР“ ЕООД, редовно призван, не се представлява. По делото е постъпила молба-становище от представляващия дружеството, с изразена позиция за неоснователност на касационната жалба, с подробни съображения по същество на спора. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-2200252 от 13.05.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на „ЕЛ СИЛВЪР“ ЕООД на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, като на търговското дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 62, ал.1, вр. с чл.1, ал.2 от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 05.05.2022г., служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, сред които и св. Б. Л. Т., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект: „Строеж на жилищна сграда с подземни и надземни гаражи“, находящ се в [населено място], УПИ V-111, 112, кв. 12, местност[жк]и[жк]. Съгласно договор за строителство от 10.05.2021 г. строител на горепосочената сграда се явява „Ел Силвър“ ЕООД. На място е заварен И. К. Е. с ЕГН [ЕГН] да полага труд, като изграждал електрическата инсталация на обекта.

След като се легитимирани, служителите на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ предоставили на И. К. Е. декларация, в която последният отразил, че работи в

„Ел Силвър“ ЕООД като „жичкаджия“ от един месец с работно време от 08.00 до 17.00 часа, с почивни дни събота и неделя и определено трудово възнаграждение 1 лев на метър положен кабел.

При извършената впоследствие документална проверка на попълнената на място в обекта декларация, с данните от справките от НОИ и НАП за сключените трудови договори и уведомления по чл. 62, ал. 4 КТ, е установено, че с И. К. Е. няма сключен трудов договор в писмена форма с „Ел Силвър“ ЕООД към датата на проверката - 05.05.2022 г.

За констатираното нарушение св. Б. Л. Т. съставила АУАН № 23-2200252/13.05.2022 г. срещу „Ел Силвър“ ЕООД за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е издал наказателно постановление № 23- 2200252/13.06.2022г., с което за описаното в АУАН административно нарушение, на „Ел Силвър“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

НП е връчено на представител на „Ел Силвър“ ЕООД на 16.06.2022г. като управителят на дружеството подал в законоустановения 14-дневен срок (на 30.06.2022 г.) жалба срещу процесното наказателно постановление, която инициирала настоящото производство.

Районният съд е приел, че тази фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства вкл. и показанията на св. Б. Л. Т., Съобразно свидетелските показания, на 05.05.2022г. в процесния строителен обект, работника И. К. Е. е полагал труд като ел. техник, поставяйки кабели в сградата, което обстоятелство не се оспорва от страните по делото. В този смисъл били и фактите, отразени в изготвения протокол за извършена проверка № ПР2215383 от 05.05.2022г., както и съдържанието на собственоръчно попълнената от И. К. Е. декларация. Въззивният съд е приел, че по безспорен начин се установявало от показанията на св. Т., че И. Е. не е имал сключен трудов договор в писмена форма с „Ел Силвър“ ЕООД към 05.05.2022г. Съдът е кредитирал и приетите по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, доколкото същите са пряко относими към предмета на доказване по делото по смисъла на чл. 102 НПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и наказателното постановление. Спазени са изискванията за форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да не се ограничава правото на защита на дружеството. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в обжалваното наказателно постановление. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Независимо от изложеното, Софийският районен съд е отменил обжалваното наказателно постановление с мотив, че административно-наказателното постановление изначално е протекло пред некомпетентен орган. Съобразявайки

седалището и адреса на управление на санкционираното търговско дружество, а именно: [населено място], както и местоизвършване на нарушението в [населено място], решаващият състав е обосновал извод за липса на компетентност на актосъставителя и на наказващия орган във връзка с чл. 16, ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 5 от УПИАГИТ. Изрично е отбелязано, че чл. 6, ал. 2, т. 14 от Устройствения правилник дава възможност на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" да определи конкретен обхват и компетентност на инспекторите, но в рамките на чл. 16, ал. 2 от същия правилник, като не дава възможност да променя територианата компетентност на инспекторите от териториалните дирекции.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изводите на Софийския районен съд като съобразява и следното:

АУАН №23-2200252 от 13.05.2022г. е съставен от Б. Т. на длъжност главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ за нарушение на трудовото законодателство на обект: „Строеж на жилищна сграда с подземни и надземни гаражи“, находящ се в [населено място], УПИ V-111. 112, кв.12, местност[жк], където съгласно договор за строителство от 10.05.2021г. „ЕЛ СИЛВЪР“ ЕООД е строител на гореописания обект. Наказателното постановление е издадено от инж.Е. А. на длъжност Директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

Видно от Заповед №3-0025 от 08.01.2019г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, както и Заповед № 3-0057/14.01.2022 г., в т.2 на същите, на основание чл.6, ал.2 т.14 от Устройствения правилник (отм.) е разширена териториалната компетентност на служителите от ИТ-С. област, като са включени райони от Столична община, сред които и този от мястото на проверката. Според посочената разпоредба изпълнителният директор може да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда.

Съгласно чл. 7, ал. 5 от Устройствения правилник (отм.) разпределението на числеността на персонала в административните звена на Агенцията е посочено в приложението към същия, видно от което в структурата на ИА „ГИТ“ има Главна дирекция "Инспектиране на труда" с 28 териториални дирекции "Инспекция по труда", сред които „Инспекция по труда“ със седалище С. и „Инспекция по труда С. област“ със седалище С..

Обосновано е прието в решението на въззивния съд, че правомощието на изпълнителния директор по чл. 6, ал. 2 т. 14 от Устройствения правилник (понастоящем отменен) не дава възможност да се променя териториалната компетентност на инспекторите от съответните териториални дирекции, която е нормативно определена, с оглед нормата на чл.16 ал.2 от Устройствения правилник – „на територията на съответната област“. Следователно, инспекторите от дирекция „Инспекция по труда С. област“ могат да констатират нарушения само на територията на С. област, но не и на територията на С.-град.

Предвид изложеното, правилно Софийския районен съд, осъществявайки инцидентен съдебен контрол за валидност, не е зачел действието на заповед № 3-0025/08.01.2019 г. и заповед № 3-0057/14.01.2022 г. на изпълнителния директор на ИАГИТ, с които се определя разширена териториална компетентност на ДИТ С. - област, различаваща се от определената в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ, съгласно която норма дирекциите осъществяват дейността си на територията на съответната област,

доколкото с посочените заповеди не може да се променя нормативно определена териториална компетентност.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице касационни основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Разноски пред настоящата инстанция от страна на ответника не са претендирани, поради и което не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4914/09.12.2022 г., постановено по НАХД № 8728/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 96-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2